

"Nesvarumo būklė"

3993

LEIDŽIAMAS NUO
3991 08 21

Nr 2:6

AMŽIŲ PROBLEMA

Kaip bebūtų, mes gyvename paskutinius šio šimtmečio metus ir artinantis naujam amžiui kiekvienas tikimės kažko naujo, nepaprasto, įdomaus. Rodos, peržengsi tą paslaptinę amžių ribą ir prieš akis atsivers naujas pasaulis. Vieni konstruoja XXI amžiaus techniką, kiti planuoja skridimus į kosmosą, tretį bando nuspėti, kas laukia žmonijos už tos paslaptingos ribos. Bet!

Kada prasidės tas stebuklingas amžius? Kurią dieną galime vadinti naujo amžiaus pradžia: 2000-ųjų ar 2001-ųjų sausio pirmąją?

Skaičių seką rašome taip 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0. Iš jų paskui dėstome kitus skaičius. Noriu atkreipti dėmesį į nulio vietą. Jis stovi gale, todėl reikėtų manyti, kad 2000-ieji priklauso XX amžiui, o XXI prasidės tik 2001-ųjų sausio pirmąją.

Bet!!!

Nežinau, ar jūs pastebėjote tokį dėsningumą, bet aš net sukūriau taisyklę, kaip paprastai sužinoti, kuriame amžiuje atsitiko įvykis, kurio datą žinai. Nuo turimos datos skaičiaus atmetame paskutinius du skaičius ir prie to, kas liko, pridėdame vienetą. Taip gaunamas įvykio amžius. Pavyzdžiui. Romos imperijos žlugimo data - 476 metai. Paskutinius du skaičius - 76 - atmetame, lieka 4. Atliekame paprasčiausią aritmetikos veiksmą $4+1$ ir gauname penkis. Vadinasi, Romos imperija žlugo V amžiuje. Kitas pavyzdys. Žalgirio mūšis įvyko 1410 metais. Desimt atmetame, prie ke-

turiolikos pridėdame vieną ir sužinome, kad Žalgirio mūšis vyko XV amžiuje. O dabar prie reikalo. Remiantis šia nepažinta taisykle 2000 metai ($20+1=21$) priklauso XXI-ajam amžiui! Tai kuo tikėti? Matematika ar neoficialia taisykle?

Aš siūlau pavadinti 2000-uosius neutraliais metais.

O ką pasakysite jūs, galvočiai?

SAULĖS VAIKAS

MALDA

Taip gera, ramu, šviesu:
Prie Visatos glaudžiuosi
Ir be garso kartoju: esu! -
Pasauliui meldžiuosi.

Maldoje skrenda paukštis,
Žvaigždės laša į širdį -
Gera ugnį jų jausti,
Prie gerumo sušilti.

Vėl matyti žvaigždynus
Be kančios ir be skausmo
Ir šypsotis pažinus
Savo esmę iš naujo.

Prie Visatos glaudžiuosi
Baltu baltu paukščiu...
Ir žvaigždynams meldžiuosi:
Kaip gerai, kad esu!

NERINGA

MESKAUSKAITĖ

APSAKYMAS

AISTUTĖS VAIDUOKLIUKAS

Astutė visai nenorėjo miego, todėl kaip įmanydama prišinosi tėčiui, guldanti ją į lovą.

- Na, Aistutė, jau vėlu, visi vaikai seniai miega.

- Bet, tėti, aš noriu pasižiūrėti, kuo baigsis filmas.

- Tu akeles nuvarginai.

- Nee!

- Na, mažute...

- Na, gerai jau, gerai, - ir Aistutė supykusi nususuko į sieną.

- Siršele, nepyk, taip reikia.

Ir, apklostę dukrytę, tėvas nuėjo į kitą kambarį. O Aistutė tik ir telaukė, kada ją paliks vieną. Ji kuri laiką pagūlėjo ir supratusi, kad visi jau miega, prišoko prie televizoriaus...

Nušvitus ekranui, patogiai įsitaisė ant...

Po kurio laiko, kai ji jau pradėjo knapsėti nosimi, televizorius liovėsi transliavęs programą, jo ekranas prige-so ir ėmė skleistis vienodą, lygią pil-ką šviesą. Tuo metu iš ekrano išslydo kažkoks šešėliukas ir atsisėdo šalia mergaitės. Aistutė nustebo, kilstelėjo antakius ir smalsiai paklausė:

- O tu kartais ar ne vaiduoklis?

Šešėliukas galvos linktelėjimu pa-tvirtino, kad jis tikrai vaiduoklis.

- O iš ko tu padarytas?

Aistutei buvo vis įdomiau. O šešė-lis ištiesė ranką, kad mergaitė galėtų pačiupinėti.

- Tu minkštas!

Kurį laiką ji dar apžiūrinėjo tą keistą padarą, o paskui paklausė:

- Ko tu atejai? Į svečius?

Šešėliukas ėmė rodyti vaizdus: kapi-naites, kažkokį berniuką, žvakutę. Stai ga Aistutė išsigando:

- Tu nori, kad aš atečiau į kapin-aites naktį! Bet aš bijau...

Tai pasakiusi, ji kaltai žvilgte-lėjo į šešėlį, o tas sudėjęs rankas ma-ldavo jo paklaudyti. O iš jo akių, ku-rios buvo tamsios kaip bedugnės, pabi-ro juodos šešėliškos ašaros.

Aistutei pagaiško šešėlio ir ji pag-lostė jo rankas.

- Na gerai, aš tau padėsiu. Ką rei-kia daryti?

Vėl tarsi ekrane plaukė daiktai: žvakė, degtukai, kryželis.

- Gerai, aš tuoj... Tik šviesą už-sidegsiu.

Bet čia šešėlis prišoko ir smar-kiai papurtė galvą.

- Tu bijai šviesos? Gerai, aš ne-degsiu.

Kai jie jau žingsniavo gatve, mer-gaitė šešėliui, kuris buvo jos ūgio, pasakojo įvairius savo gyvenimo nutiki-mus. Nors buvo tamsi naktis, jai buvo linksma ir ji visai nebijojo tamsumos. Bet štai jie priejo kapinaitės ir ji nevalingai stabtelėjo. Mediniai ir mar-muriniai kryžiai atrodė gana kraupiai, juo labiau, kad dangūs buvo apsitraukęs debesimis.

- O tu tikrai manai, kad bus ger-ai, jeigu mes čia įeisime? - baugs-čiai paklausė mergaitė vaiduokliuką. Še-šėlis tik galva linktelėjo. Jie išengė į apimtą nakties tamsumos kapinaičių teritoriją.

TESIAME PAŽINTI SU
"NESVARUMO BŪKLĖS"
LEIDĖJOMIS

RITA

Tai žmogus!!! Mėgstantis nedide-les kompanijas. Nepakenčia žmonių su kaukėmis ir perdėto paslaugumo. Savo tiesas gina kaip liūtė, nors iš tikrųjų yra vėžys. Dievina lie-tingas dienas (kai sėdi šiltame ka-mbaryje). Mėgsta juoku ilginti gyve-nimą. Ją auklėja du nuostabiai gero būdo suneliai: Mafija (slapyvardis) ir Oris (Buto Valdovas).

RIMA (SAULĖS VAIKAS)

-ū!!! Neaiškus tipas. Optimistės, pee-simistės ir nihilistės mišinys. Gen-ialiai žiopla. Linksmumas priklauso nuo klimato. Vaikystėje mėgo daug pašnekėti, todėl dabar mieliau paty-li. Mėgsta pasvajoti, bet niekada neatitruksta nuo realybės.

88
REDAKCIJOS ADRESAS: Jaunimo 9-10
Alytus 4580 APK "Soliaris"

GERDA ŠERKŠNAITE